

Arrest

nr. 348 330 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 februari 2026.

Gelet op de beschikking van 3 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, loco advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt bij beschikking van 3 februari 2026 het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig vierde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoeker zijn land van herkomst in 2009 heeft verlaten omwille van economische motieven, en de problemen die verzoeker ondervond tijdens zijn twee reizen naar Nigeria niet van die aard zijn dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade inhouden, noch een gegronde vrees voor vervolging. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 247 601 van 18 januari 2021.

In het kader van zijn tweede verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)". Zijn beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 275 240 van 13 juli 2022.

In het kader van zijn derde verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)". Zijn beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 307 985 van 10 juni 2024.

In het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming stelt verzoeker dat hij bij terugkeer vreest gedood te worden door Boko Haram en lokale bendes waarvan hij de naam niet kent. Ter staving van zijn huidig verzoek legt hij volgende documenten neer: zijn medische en psychologische documenten, drie politierapporten (van 2015, 2017 en 2025), een waarschuwingsbrief, twee foto's van de verwondingen van zijn zus en haar ziekenhuiskaart.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) hij niet concretiseert waarom hij problemen zou hebben met Boko Haram of de lokale bendes, nochtans, net zoals in zijn eerdere volgende verzoeken, werd hij er op gewezen dat hij zijn nieuwe elementen diende toe te lichten. Hij geeft verder zelf aan dat hij de namen niet kent van de lokale bendes die hij vreest. Zijn onwetendheid/desinteresse staat haaks op een gegronde vrees voor vervolging.

(ii) hij nooit eerder heeft vermeld een halfbroer en twee halfzussen te hebben.

(iii) zijn voorgelegde documenten niet weten te overtuigen.

(iv) er actueel voor burgers in de deelstaat Lagos geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

(v) wat betreft zijn fysieke en psychische moeilijkheden, die worden gestaafd door de voorgelegde medische documenten, het CGVS opmerkt deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals omgezet in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Hij maakt bovendien zelf geen gewag van het feit dat hij omwille van één van de in de Vluchtelingenconventie voorziene redenen geen afdoende medische behandeling zou kunnen krijgen in Nigeria. Voor de beoordeling van eventuele medische elementen dient hij zich dan ook te richten tot de geëigende procedure op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van zijn

reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Verzoeker betoogt dat het Commissariaat-generaal, bij het nemen van de beslissing op grond van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van dezelfde wet, de in artikel 57/6, § 3, vierde lid gestelde termijn van tien werkdagen niet gerespecteerd heeft.

De wet verbindt, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker lijkt voor te houden, geen sanctie aan het overschrijden van voormelde termijn. Er zijn ook geen wettelijke bepalingen of beginselen die de Raad toelaten een vreemdeling als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in zijn beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° uitleg te vermelden waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd, noch kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) binnen de door artikel 57/6, § 3, vierde lid gestelde termijn, worden afgeleid dat het volgende verzoek wél ontvankelijk dient te worden verklaard, zoals verzoeker suggereert in het verzoekschrift. Het overschrijden van die termijn van tien dagen brengt verder geen verlies van bevoegdheid met zich mee (cf. RvS 4 oktober 2018, nr. 13.026 (c)). Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om de ingediende verzoeken om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren.

Verzoeker toont overigens ook niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan immers niet beweren benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn relaas.

8. Waar verzoeker het gebrek aan persoonlijk onderhoud hekelt, blijkt echter uit de lezing van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken van verzoeker een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker in de gelegenheid gesteld werd om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn volgende verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgende verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). In het geval van een volgende verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voegt een voorwaarde toe aan de wet waar hij meent dat de commissaris-generaal in zijn beslissing dient te motiveren waarom toepassing wordt gemaakt van voormelde bepaling. In het geval van een volgende verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: “Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer : (...) de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.”. De toepassing van deze bepaling bevat op zich al impliciet de reden waarom de commissaris-generaal afziet van een persoonlijk onderhoud, met name het oordeel dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen; de commissaris-generaal behoeft hierover niet nader te motiveren. De Raad wijst erop dat aan verzoeker tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidige verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt tot slot vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen hij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

9. Waar verzoeker stelt: “Dat verzoeker de namen van lokale bendes niet kent, volstaat bovendien niet om een vrees als ongegrond weg te zetten.”, merkt de Raad op dat van iemand die beweert een gegronde vrees voor vervolging te koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen in zijn land van

herkomst immers redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij dergelijke (essentiële) informatie, met name de namen van de lokale bendes, zou kunnen verschaffen. Zijn onwetendheid/desinteresse staat haaks op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Daarnaast wijst de Raad nog op een andere vaststelling uit de bestreden beslissing omtrent zijn vrees voor de lokale bendes: “- U concretiseert niet waarom u problemen zou hebben met Boko Haram of lokale bendes (V-V-V, vraag 17) – nochtans, net zoals in uw eerdere volgende verzoeken, werd er u op gewezen dat u uw nieuwe elementen diende toe te lichten.”.

Verzoeker zijn betoog dat: “In situaties van onveiligheid en dreiging door (semi-)georganiseerde groepen is het net eigen aan het fenomeen dat daders anoniem blijven, opereren via tussenpersonen en dat slachtoffers niet altijd de structuur, naam of hiërarchie kennen.”, biedt geen verschoning voor zijn onwetendheid omtrent de namen van de lokale bendes en werpt evenmin een ander licht op het voorgaande.

Voorts stelt verzoeker dat: “Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen maakt van deze onwetendheid een geloofwaardigheids criterium op zichzelf, zonder na te gaan of de kern van het relaas — bedreigingen/aanvallen en de reden waarom verzoeker gevisieerd zou worden — met de beschikbare elementen wél plausibel kan worden gemaakt.”.

De Raad merkt op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met de door verzoeker aangehaalde elementen omtrent deze beweerde problemen. Verzoeker laat verder na te benoemen met welke concrete aangehaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden en welke invloed deze zouden hebben gehad op de besluitvorming van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing. Daarnaast wijst de Raad er op dat verzoeker in zijn verzoekschrift nog steeds nalaat de reden waarom hij zou worden gevisieerd door Boko Haram of de lokale bendes aan te halen en evenmin aantoonde dat hij omwille van voorgaande elementen een nood zou hebben aan internationale bescherming.

10. Verzoeker haalt verder aan dat: “Een eerdere onvolledige of verkeerde weergave van de gezinssamenstelling kan diverse oorzaken hebben (misverstand over “volle” versus “half”-verwantschap, taal- en stressfactoren, de manier waarop vragen worden begrepen en beantwoord), en kan niet automatisch primeren op nieuwe ernstige gebeurtenissen die juist het actuele risico onderbouwen.”.

De Raad wijst op de vaststellingen uit de bestreden beslissing dienaangaande: “- U heeft nooit eerder het bestaan van een broer genaamd G. vermeld. U werd hiermee geconfronteerd door de DVZ-ambtenaar, waarop u aanvoert dat het een halfbroer is en dat u eerder enkel volle broers heeft vermeld. Naast G. stelt u ook nog twee halfzussen te hebben, S. en A. (V-V-V, vraag 17). De vraag op DVZ polst echter ook naar halfbroers en –zussen (zie Verklaring DVZ d.d. 11/12/2019), én u werd tijdens uw gehoor op het CGVS uitdrukkelijk gevraagd of u naast uw drie volle broers nog halfbroers of halfzussen had, waarop u ontkennend antwoordde (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 13/07/2020).”.

Door louter algemeen, zonder verdere uitleg en duiding te geven, diverse oorzaken op te sommen voor een eerdere onvolledige of verkeerde weergave van de gezinssamenstelling, en niet concreet aan te tonen dat deze oorzaken in zijn geval eventueel kunnen ingeroepen worden, biedt hij geen verschoning voor de voorgaande vaststellingen.

De Raad wijst erop dat van verzoeker wordt verwacht dat hij volledige medewerking verleent bij het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. Dit houdt onder meer in dat men de waarheid vertelt en de bevoegde autoriteiten niet tracht te misleiden (RvS, 140.264, 7 februari 2005; RvS, 139.311, 14 januari 2005; RvS, 132.743, 22 juni 2004). Op verzoeker rust een persoonlijke verantwoordelijkheid om van bij het begin van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming waarheidsgetrouwe informatie te verschaffen over zijn verzoek en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de bevoegde instanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas.

11. Verzoeker poneert dat: “Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen erkent bovendien zelf dat er medische en psychologische attesteringen in het dossier aanwezig zijn, maar trekt daaruit geen gevolgen voor de beoordeling van de verklaringsconsistentie en de nood aan een meer genuanceerde beoordeling van details en chronologie.”.

Verzoeker laat na verdere duiding te geven op welke wijze zijn medische en psychologische problemen gevolgen zouden hebben voor de beoordeling van de verklaringsconsistentie en de nood aan een meer genuanceerde beoordeling van details en chronologie, en welke invloed deze elementen zouden kunnen hebben gehad op de besluitvorming van verweerder.

De Raad wijst verder op hetgeen de commissaris-generaal omtrent zijn medische en psychologische problemen heeft vastgesteld: "Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming afweek van eerdere beoordelingen, en toen van oordeel was dat er actueel in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen. Er diende echter ook te worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig waren waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Gezien uit de meest recente attesteringen -van onder andere uw psycholoog mevrouw E.-M. en psychiater dr. B. (zie groene map, administratief dossier)- eveneens géén bijkomende elementen naar voren komen die doen vermoeden dat u niet in staat zou zijn om op zelfstandige en functionele wijze uw redenen voor uw volgend verzoek uiteen te zetten, gezien u dit ten tijden van uw eerdere verzoek om internationale bescherming reeds heeft kunnen doen ondanks destijds gelijkaardige geattesteerde psychische moeilijkheden, en uit huidig door u neergelegd attesten niet kan blijken dat uw actuele psychische toestand u zou verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van onderhavig volgend verzoek om internationale bescherming, dient besloten dat er in uw hoofde geen sprake is van bijzondere procedurele noden die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Voorts dient vastgesteld dat u in het huidige volgend verzoek zelf evenmin enige elementen aanhaalt die uw deelname aan de procedure internationale bescherming zouden kunnen bemoeilijken (zie 'Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ d.d.21.10.2025' in het administratief dossier), noch verklaart u dat uw psychologische en/of fysieke moeilijkheden u zouden verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van onderhavig volgend verzoek om internationale bescherming.

Derhalve blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en werden er u in het kader van onderhavig volgend verzoek wederom geen specifieke steunmaatregelen verleend door het Commissariaat-generaal, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Wat betreft uw fysieke en psychische moeilijkheden, die worden gestaafd door de voorgelegde medische documenten (zie groene map, administratief dossier), merkt het CGVS op deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals omgezet in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

U maakt bovendien zelf geen gewag van het feit dat u omwille van één van de in de Vluchtelingenconventie voorziene redenen geen afdoende medische behandeling zou kunnen krijgen in Nigeria. Voor de beoordeling van eventuele medische elementen dient u zich dan ook te richten tot de geëigende procedure op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

Verzoeker, die in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ daarenboven zelf eenduidig aangaf dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken, toont verder niet concreet aan en maakt niet hard dat er in casu en in het kader van zijn voorliggend, volgend verzoek om internationale bescherming bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze eventuele steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Uit de door verzoeker bijgebrachte attesten blijkt geenszins dat zijn medische/psychologische problemen van die aard zijn dat hij niet in staat zou zijn (geweest) om bij de Dienst Vreemdelingenzaken volwaardige verklaringen af te leggen. Verder blijkt uit het verslag van zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in staat bleek het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke en concrete antwoorden te formuleren. Er kan uit het geheel van zijn verklaringen afgeleid tijdens zijn vierde verzoek om internationale bescherming dan ook geenszins worden afgeleid dat hij niet in staat was om uitgebreide en coherente verklaringen af te leggen, of niet bij machte was om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielpprocedure deel te nemen.

12. De Raad merkt op dat de beoordeling van de bewijswaarde van de voorgelegde stukken tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal en van deze Raad behoort. De commissaris-generaal en deze Raad dienen niet aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet authentiek zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten.

In tegenstelling tot wat verzoeker op algemene en weinig of niet ernstige wijze voorhoudt, wordt er door de commissaris-generaal weldegelijk een (inhoudelijk) onderzoek gevoerd naar en rekening gehouden met de door hem in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming aangebrachte elementen, zoals blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing: "Ter staving legt u neer: drie politierapporten (d.d.

2015, 2017 en 2025), een waarschuwingsbrief en twee foto's van uw zus haar verwondingen en haar ziekenhuiskaart (V-V-V, vraag 17, 19).

> Een politierapport uit 2015, waarin melding wordt gemaakt van bedreigingen door Boko Haram tegenover u (zie groene map).

> Een politierapport uit 2017, waarin melding wordt gemaakt van bedreigingen / afpersing door Oodua People's Congress van u (zie groene map).

> Een politierapport uit 2025, waarin melding wordt gemaakt van een Boko Haram-aanval op een dorp en waarin uw ouders ook verklaren aan de politie dat u beter niet kan terugkeren naar Nigeria omwille van de heersende onveiligheid en uw eerdere ervaringen in 2015 en 2017 (zie groene map).

> Een waarschuwingsbrief, waarin wordt gesproken over de heersende onveiligheid in Nigeria en problemen met Boko Haram en Oodua People's Congress (zie groene map).

- Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Boko Haram en lokale bendes waarvan u de naam niet kent (V-V-V, vraag 20).

Het CGVS is van oordeel dat het hier geen nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4.

- U concretiseert niet waarom u problemen zou hebben met Boko Haram of lokale bendes (V-V-V, vraag 17) – nochtans, net zoals in uw eerdere volgende verzoeken, werd er u op gewezen dat u uw nieuwe elementen diende toe te lichten.

- U geeft zelf aan dat u niet de namen kent van de lokale bendes die u vreest (V-V-V, vraag 20). Uw onwetendheid / desinteresse staat haaks op een gegronde vrees voor vervolging.

- U heeft nooit eerder het bestaan van een broer genaamd G. vermeld. U werd hiermee geconfronteerd door de DVZ-ambtenaar, waarop u aanvoert dat het een halfbroer is en dat u eerder enkel volle broers heeft vermeld. Naast G. stelt u ook nog twee halfzussen te hebben, S. en A. (V-V-V, vraag 17). De vraag op DVZ polst echter ook naar halfbroers en –zussen (zie Verklaring DVZ d.d. 11/12/2019), én u werd tijdens uw gehoor op het CGVS uitdrukkelijk gevraagd of u naast uw drie volle broers nog halfbroers of halfzussen had, waarop u ontkennend antwoordde (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 13/07/2020).

- Toen u werd gehoord op het CGVS maakte u geen melding van eerdere problemen met Boko Haram of Oodua People's Congress. Ook wanneer uw reizen naar Nigeria in 2015 en 2017 werden besproken, sprak u enkel over dat uw koffer werd opengebroken op de luchthaven, dat u te lang diende aan te schuiven én dat uw ticket te duur was. De Protection Officer vroeg u daarop uitdrukkelijk of u nog andere problemen heeft ondervonden in Nigeria, waarop u enkel antwoordde: "mijn ouders klagen, ze zeggen: probeer in Europa te blijven, dat is het advies dat ze mij gaven, of wie met mij kon praten, iedereen zei: het is gevaarlijk in Nigeria, probeer in Europa te blijven." Ook wanneer er nog eens uitdrukkelijk werd gepolst naar uw vrees bij terugkeer naar Nigeria, vermeldde u hierover niets (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 13/07/2020).

- In uw tweede verzoek om internationale bescherming vermeldde u reeds, naast een resem andere groeperingen, ook Boko Haram. De DVZ-ambtenaar heeft u toen gevraagd of u ooit persoonlijk werd benaderd, maar u haalde geen eerdere incidenten met Boko Haram aan (zie Verklaring volgend Verzoek d.d. 23/02/2021).

- U verklaart over de inhoud van de neergelegde politierapporten: "het gaat over de incidenten met Boko Haram, dat mijn broer gedood werd en mijn zus geslagen werd" (V-V-V, vraag 19). Er wordt in het politierapport van juni 2025 niets vermeld over geweldplegingen ten opzichte van uw broer of zus. Bovendien verklaart u dat u deze documenten twee maanden voordien (dus, ongeveer augustus 2025) kreeg toegestuurd (V-V-V, vraag 17, 19). Nochtans stelt u dat uw broer pas drie weken voordien is overleden (V-V-V, vraag 14). De ziekenhuiskaart van uw zus vermeldt nog een andere datum: 22 mei 2025 (zie groene map).

- De vaststelling dat u na uw vermeende problemen in 2015 met Boko Haram in 2017 opnieuw terugkeerde naar Nigeria "voor vakantie" (zie Verklaring DVZ d.d. 11/12/2019) ondermijnt volledig de ernst van deze problemen.

- De neergelegde politierapporten en waarschuwingsbrief zijn kopieën, dewelke vatbaar zijn voor allerhande knip-en plakwerk, en dus slechts een geringe bewijswaarde hebben. Bijgevolg, kunnen zij de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet omkeren. Bovendien kan uw waarschuwingsbrief een gesolliciteerd bewijsstuk zijn, en heeft het dus ook geen objectieve bewijswaarde. Met betrekking tot de neergelegde foto's ter staving van de verwondingen van uw zus, dient er opgemerkt te worden dat er uit deze foto's niet op objectieve wijze kan worden afgeleid wie de persoon is, welke verwondingen de persoon in welke omstandigheden zou hebben opgelopen en wat het verband is met de door u geuite vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria."

Waar verzoeker omtrent het politierapport uit 2025 stelt dat: "Verder wordt aan vermeende datum- en inhoudsinconsistenties een doorslaggevend gewicht toegekend, zonder dat daaruit noodzakelijk volgt dat het relaas onwaar is. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt bijvoorbeeld dat het politierapport uit juni 2025 geen melding maakt van geweld tegen broer/zus en dat er spanningen zijn tussen de door verzoeker genoemde tijdstippen en een datum op de ziekenhuiskaart.", wijst de Raad er op dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij weet wat de (correcte) inhoud is van zijn voorgelegde

documenten, en een inconsistentie tussen zijn verklaringen en de inhoud van een document, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde problemen.

Door algemeen op te merken dat zulke verschillen evenwel ook kunnen wijzen op verschillende incidenten op verschillende momenten, administratieve of medische registratiedata die niet samenvallen met de feitelijke gebeurtenis, gebrekkige of selectieve opname door lokale autoriteiten, of communicatie-problemen bij het reconstrueren van een tijdslijn, en dat verweerder had moeten onderzoeken of verzoeker in redelijkheid de originelen kon bekomen, brengt hij geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen en slaagt er niet in om deze te ontkrachten.

Gelet op de voorgaande vaststellingen kunnen zijn voorgelegde documenten in samenhang met zijn verklaringen de kans dat hij alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

13. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 24 april 2026 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1512 legt de eed af en tolkt Engels – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk nieuwe elementen heeft bijgebracht die zijn huidig, vierde beschermingsverzoek rechtvaardigen en wel in de vorm van medisch-psychologische stukken, politierapporten en een “waarschuwingbrief”. In voormelde beschikking worden deze elementen onvoldoende beoordeeld in hun samenhang. Het gegeven dat verzoeker de lokale Nigeriaanse bendes niet bij naam kan noemen, volstaat niet om zijn relaas als ongeloofwaardig af te doen. Evenmin volstaat het om erop te wijzen dat de bijgebrachte stukken kopieën betreffen en een gesolliciteerd karakter hebben. Deze hadden ten gronde moeten worden onderzocht en het geweld waarvan verzoekers zus thans het slachtoffer is, is wel degelijk reëel. Besluitend stelt verzoeker dat er minstens nood is aan een nieuw persoonlijk onderhoud bij verweerder, zodat hij kan worden gehoord over de nieuw bijgebrachte feiten en documenten. Hiertoe dient de bestreden beslissing te worden vernietigd. Verder bevraagd, licht verzoeker het parcours dat

hij sinds 2009 heeft afgelegd nogmaals toe. Hij betwist evenwel niet dat dit reeds afdoende blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier.”

5. Verzoeker brengt, met voormeld algemeen en veelal herhalend betoog ter zitting, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de gronden van de beschikking van 3 februari 2026.

Het doel van een vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke gronden in de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoeker laat dit geheel na. Door louter en alleen eerder aangehaalde elementen, verklaringen en argumenten te herhalen, en voorts algemeen de conclusie van de beschikking tegen te spreken en enkele algemene opmerkingen te formuleren, zonder evenwel concreet op de gronden van de beschikking in te gaan, blijft hij hiertoe immers manifest in gebreke.

Verzoeker herneemt louter al eerder aangebrachte argumenten, waarbij hij evenwel volledig nalaat ook maar enigszins concreet in te gaan op en inhoudelijk enige concrete en dienstige repliek in te brengen tegen wat hierop in de beschikking wordt geantwoord. Zodoende laat hij geheel na hierop een ander licht te werpen en is zijn betoog, waarmee hij volledig voorbijgaat aan hogervermeld doel, doelloos en zinloos.

Waar verzoeker ter zitting op zeer algemene wijze de door hem neergelegde medisch-psychologische stukken, politierapporten en waarschuwingsbrief aanhaalt, stellende dat hij hiermee wel degelijk nieuwe elementen heeft bijgebracht die zijn huidig vierde verzoek om internationale bescherming in België rechtvaardigen, verwijst de Raad naar wat voor elk van die elementen concreet en omstandig wordt uiteengezet in de beschikking, in punten 11 en volgende. Dit zijn bevindingen die verzoeker inhoudelijk volledig ongemoeid laat, en die duidelijk toelichten waarom het geen nieuwe elementen betreft die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Zoals in de beschikking (in punt 12) wordt opgemerkt, zijn de door verzoeker neergelegde documenten in samenhang met zijn verklaringen bekeken niet van aard dat zij de kans aanzienlijk vergroten dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Met de zeer algemene kritiek dat deze elementen onvoldoende zouden zijn beoordeeld in hun samenhang, een kritiek die hij niet in het minst verder toelicht en uitwerkt, ontkracht of weerlegt verzoeker op generlei wijze die beoordeling.

Dit is evenmin het geval waar verzoeker ter zitting zeer algemeen opmerkt dat het niet volstaat erop te wijzen dat de bijgebrachte stukken kopieën betreffen en een gesolliciteerd karakter vertonen, aangezien dit slechts enkele van de vaststellingen betreft, maar het geheel is van de vaststellingen inzake verzoekers documenten en verklaringen – in samenhang bekeken – op grond waarvan wordt besloten dat het geen nieuwe elementen betreft die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In weerwil van wat verzoeker algemeen voorhoudt, wordt wel degelijk en terdege rekening gehouden met de door hem in het kader van huidig volgend (vierde) verzoek om internationale bescherming aangehaalde elementen.

Betreffende de opmerking van verzoeker dat het gegeven dat hij de lokale Nigeriaanse bendes niet bij naam kan noemen niet volstaat om zijn relaas als ongeloofwaardig af te doen, verwijst de Raad naar wat in dit verband in punt 9 van de beschikking wordt opgemerkt, vaststellingen waartegen verzoeker wederom niets inhoudelijk dienstigs tegen inbrengt. Zoals in de beschikking wordt gesteld, toont verzoeker hiermee geen nood aan internationale bescherming aan.

Verzoeker merkt verder zeer algemeen op dat het geweld waarvan zijn zus slachtoffer werd wel degelijk reëel is, waarmee hij evenwel geen afbreuk doet aan wat hierover in de beschikking van 3 februari 2026 wordt vastgesteld. Het herhalen van eerder aangehaalde elementen en louter tegenspreken of ontkennen van de bevindingen hieromtrent, vormt geen dienstige repliek.

Waar verzoeker herhaalt dat er minstens nood is aan een persoonlijk onderhoud op het CGVS, wordt verwezen naar punt 8 van de beschikking, waar omstandig op die reeds aangehaalde argumentatie wordt ingegaan. Verzoeker laat volledig na hierop een ander licht te werpen.

Voor het overige zet verzoeker nogmaals het parcours uiteen dat hij sinds zijn vertrek uit zijn land van herkomst Nigeria in 2009, inmiddels ruim meer dan 16 jaar geleden, heeft afgelegd, waarbij hij bevestigt dat dit reeds afdoende blijkt uit de stukken van het dossier.

6. Gelet op het voorgaande brengt verzoeker geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan wat in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter

maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO